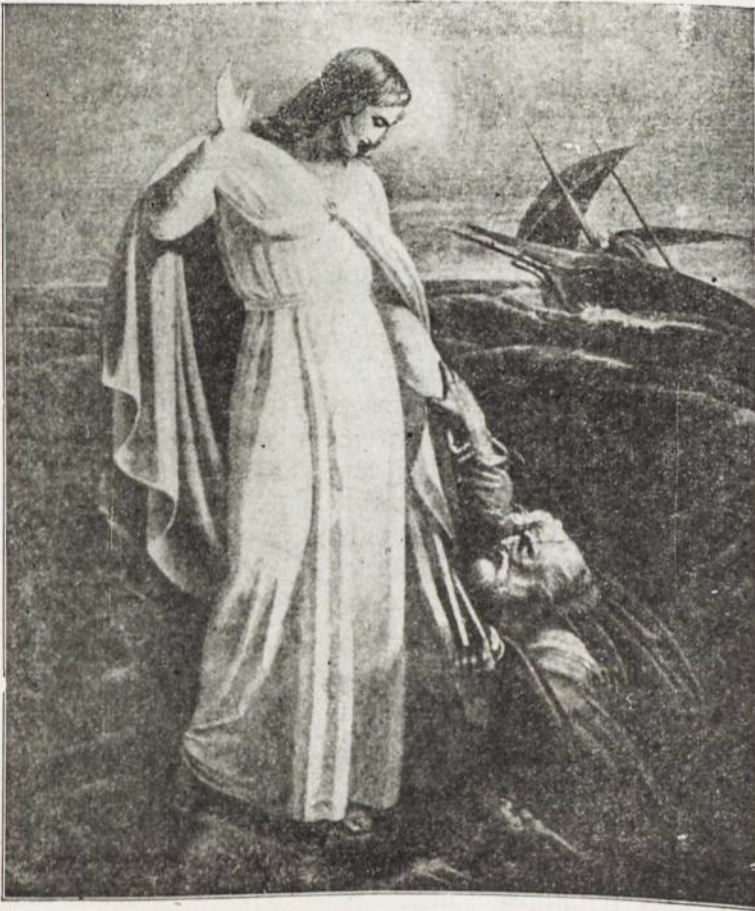

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

“Ir Petras išli-
pęs iš laivelio, ē-
jo viršum van-
dens, kad ateitų
pas Jēzų. Bet,
pamatęs v ē j o
smarkumā, išsi-
gando ir, pradē-
jēs skēsti, sušu-
ko, sakydamas:
Viešpatie, gelbēk
mane! Jēzus, to-
lydžio ištiesēs
rankā nutvērē j i
ir tarē: Žmogau
menko tikējimo,
kam abejojai?”
(Mato 14, 29-32)

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 22, 1—14

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sūnui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirengiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ūkį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrę jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirūstino ir nusiuntęs savo kariuomenę sunaikino anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tad į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo.

LEKCIJA

Efez. 4, 23—28

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsisivilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rūstinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevagia; teužiima velyk darbu, dirbdamas savo rankomis kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

Karalius įėjo pasižiūrėtų sėdėjusiųjų už stalo ir pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau, kaip čia įėjau neturėdamas vestuvių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktų, bet maža išrinktųjų.

“Aš Laiminsiu Namus”

Tėvas Mateo vieną jauną darbininkų šeimą paaukvoja Jėzaus širdžiai. Po kiek laiko vėl užsuka į jų namus. Ir ką randa? Motina sunkiai serga, vaikai — suvargę. Bet jie visi pasisako esą laimingi,

nes viską kenčią su Kristimi ir dėl Kristaus. Išganytojas tikrai išpildė pažadą: “Aš laiminsiu tuos namus, kuriuose bus laikomas ir garbinamas mano širdies paveikslas”. Nors Jis neatima kryžiaus, tačiau jį padaro lengvą ir nuopelningą.

LIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

Sunki Misijų Padėtis

(Laiškas parašytas arkivyskupo Stritch savo tikintiesiems Chicago arkivyskupijoje).

ŠIŲ dienų nelaiminguose įvykiuose, tarp skausmo šauksmų kurie mus pasiekia iš nesuskaitomų kenčiančių žmonių, yra vienas balsas kuris daugiau kaip kiti žadina mūsų širdį prie dusnumo. Mūsų šventos Bažnyčios misijų laukuose pasiryžėliai misijonieriai, visko atsižadėję, stengiasi burtų ir pagonystės suklaidintas sielas supažindinti su Kristaus Evangelija. Dabar jie randasi ir be tų reikalingų pragyvenimui reikmenų, kuriuos seniau krikščioniškas duosnumas jiems aprūpindavo. Kada jau pradėjo Dievo malonių gausios srovės trykšti į sielas tų dėl kurių darbuojasi, didelis sumažėjimas išmaldų iš navargintų Europos krikščioniškų tautų gresia pražūtį jų nuveiktiems darbams. Kada jau atėjo valanda piūties metui misijų laukuose, misijonieriai randasi be pagalbos. Visai teisingai tie misijonieriai siunčia mums jų vargingus prašymus. Jie prašo išmaldų, kad galėtų toliau darbuotis ir Kristui laimėti naujas pergales. Mūsų šalis yra viena iš tų keleta laimingų, kurios nejaučia karo baisių rykštę ir nemato bado bauginančią šmėklą. Dievas mums yra labai geras ir tarp visokių kentėjimų mes turime savo laisvę ir kai kuriuos gyvenimo patogumus. Šiomis dienomis misijos į mus žūri ir iš mūsų laukia ne tų paprastų išmaldų seniau gautų, bet ko didžiausių išmaldų, tokių kokių mūsų

sų duosnumas išgali.

Dažnai savo laiškuose šv. Povilas pabrėžia Kristaus Mistiško Kūno mokslą. Mes, tikintieji, esame to Kūno nariai ir Kristus Išganytojas yra to Kūno Galva. Kristų nešti pagonims yra pareiga viso Kūno, nes jam buvo duotas įsakymas: "Eidami, mokykite visas tautas". Įvairūs to Kūno nariai turi įvairias pareigas šioje užduotyje: vieni viską atsižada ir eina į Bažnyčios misijos laukus ten skelbti Lievo žodį arba to žodžio skelbėjams eiti į pagalbą; kiti gi turi vadovauti tam dideliui darbui; dar kiti savo maldomis ir aukomis padeda tam darbui sektis. Reiškia, mes visi turime savo dalelę atlikti misijų darbe. Mes esame vienas Kristaus Kūne, o Kristaus apreikštas tiesas dėsto ir mokina visas Kūnas. Tikrai negarbinga būtų mintis, kad mūsų pareiga Bažnyčiai sustoja prie mūsų parapijos ir vyskupijos reikalų. Misijonierių karžygiškumas, kad jie palieka namus ir patogumus ar skurde gyvendami bando atversti pagonišką pasaulį, gali mummyse sukelti didelį nusistebėjimą ir net jų pagerbimą. Tačiau šis jų gerbimas nebus krikščioniškas jeigu mes neturėsime gilų supratimą, kad misijonierius dirba mūsų darbą ir todėl į tą darbą mes turime ką nors savo įdėti. Vykdingamas mūsų išganyimą mūsų Dieviškas Išganytojas išgėrė skausmų taurę iki dugno ir mes tikrai nebūsime verti tos Jo didelės meilės jeigu mes neseksime Jo pavyzdžiu ir nebandysime nors koku būdu gerti misi-

jonieriaus didelių aukų taure dėl pagonių, netikėlių ir klaidatikių išganymo. Kada misijonierius mūsų prašo, kad mes prisidėtumėme prie sielų išganymo darbo, jisai tą daro netiek prašydamas vien pagalbos, bet jis taip pat mums primena mūsų pareigą, kurią krikščioniškoji meilė ant mūsų uždeda.

Šiandien mes girdime daug prašymų pagelbėti įvairių tautų kenčiantiems ir net paprastas žmoniškumas sugeba išlaikyti milijonus pabėgėlių ir alkstančiųjų, kurie tapo puikybės ir spaudos nekaltos aukos. Mūsų misijonierių pagalbos prašymas nepasiekia ausis to vadinamo žmoniškumo; tik krikščioniškoji meilė jį gimdo ir supranta. Tas prašymas mums parodo nelaimingą padėtį tų sielų, kurios niekad nepažino Kristaus mokslo šviesą ir nejautė Kristaus malonės saldžią paguodą. Tai yra paties Kristaus prašymas, kad mes toliau plėstume Jo karalystę ir Jo pergalę varytume pirmyn. Mes žinome kiek tyro džiaugsmo mums atnešė tikėjimas, viltis ir meilė. Mums nesunku įsivaizduoti apgailėtiną padėtį tos sielos kuri nepažįsta tų viršprigimtų dorybių. Visgi mūsų tikėjimas sako, kad jos yra Dievo davanos mums. Jis mums tiek yra davęs, kad mes visko negalime nei įsivaizduoti. Jo Apveizdoje Jis taip visa sutvarkė, kad ir mes galime pagelbėti kitom sielom kartu su mumis dalyvauti Dievo malonių dailinime. Ar mes su nedėkingumu atsikreipsime nuo to misijų pagalbos šauksmo? Ar mes atsakysime misijom savo maldas ir aukas? Ar mes ramiai stovėsime ir žiūrėsime kaip misijų bažnyčios, mokyklos ir labda-

ringi darbai užsidarys delto, kad mes pabijojome truputį savęs atsisžadėti ir jiems auką teikti?

Jungtinių Valstijų katalikai laiko ypatingą vietą katalikiškų tautų tarpe ir iš to plaukia mums didesnė meilės našta misijų naujai. Tam tikroje prasmėje Bažnyčios misijos didelėje dalyje yra pasidariusios Jungtinių Valstijų katalikų atsakomybe. Seriau gausiai davusios tautos dabar sustojo aukoti misijom. Mums todėl reikia tą spragą, jų negalėjimu padarytą, užpildyti.

Laimingos atminties popiežius Pijus XI-tasis Tikėjimui Platinti Draugiją pavadino, "Popiežiaus Ranka dėl Misijų". Tas ypatingai reiškiasi čia Jungtinėse Valstijose nes per narystę šioje draugijoje mes padedame tiek svetimų šalių misijom tiek mūsų naminiam misijom Amerikoje. Kad dar paragintų savo tikinčiuosius stoti į šią draugiją Bažnyčia yra apdovanojosi joje narystę didelėm brangiom dvasinėm malonėm.

Šiais sunkiais laikais gali atsirasti tikinčiųjų tarpe tokių, kurie nepajėgia duoti išmaldą misijom. Tačiau ir tie gali ir turi padėti tam darbui. Jie gali jungtis maldoje ir prašyti Dievo, kad Jis krikščioniškas tautas ir žmones savo malone žadintų, kad jie misijonierius aprūpinti jiems labai reikalingomis išmaldomis.

Tavo kūno žiburys yra tavo akis. Jei tavo akis nepagadinta, visas tavo kūnas turės šviesos; o jei ji netikusi, taip pat ir tavo kūnas bus tamsybėje. Žiūrėk tat, kad tavyje esanti šviesa nebūtų tamsybė. Luko 11, 34.

Šv. Pranciškus Mylėjo Gamtą

VIENAS iš simpatingiausių šventųjų yra šv. Pranciškus Asyžietis. Pranciškus žavi visus savo paprastumu, draugiškumu, nuoširdumu, savo didele Absolutu ir žemės meile.

Asyžietis buvo visas Dievo begalybėj pasinėres, bet serafiškoji Dievo meilė nekludė jam nuširdžiai mylėti ir žemę, kuri jį nešiojo ir maitino, gražiąją gamtą, kuri jį džiugino, ir savo draugus gyvulius, paukščius ir vabzdžius.

Gražiąją gamtą Pranciškus mylėjo antgamtišku būdu. Jo nustatymą gamtinės tvarkos atžvilgiu ir savotišką kosmoso pergyvenimą galima charakterizuoti giesmės žodžiais: *Pieni sunt coeli et terra gloria Tua!* (Pienas yra dangus ir žemė Jo garbės!)

pasaulio, bet ir pasaulyje. Visas

Savo gilia intuicija Pranciškus nujautė Dievą gyvenant ne tik už kosmosas, visa žemė, dangus, gamta — visas žmogaus gyvenimas šv. Pranciškui buvo nuostabiai gražus Dievo veikalas. Visi pasaulio sutvėrimai nebavo jam pavojus, nei dievaičiai ar koks nors žaislas, bet *“clarissimum speculum bonitatis Dei”* (gražiausias Dievo gerumo atspindys), laiptai į Aukščiausiąjį. Iš čia ir plaukia Pranciškaus nuoširdi gamtos, to Absoliutinio Grožio atspindžio, meilė.

Mes galime įsivaizduoti, kaip Pranciškus, *“tas didžiojo Karaliaus šauklys”*, giedodamas giesmes, traukdavo žydinčiomis Umbrijos pievomis. Štai, staiga jis pasilenkia prie gėlių, jas glamonėja, su jomis kalbasi. Ar atsisėdęs ant upelio kranto klausosi jo

čiurlenimo ar paslapingo miško ošimo... Kas suskaitys tas naktis, kurias Pranciškus praleido besimelsdamas Subasio kalnuose ir ten nakties glūdumoje bežiūrėdamas į milijonais žvaigždžių nusėtą padangę...

Arba štai šv. Pranciškus, gulėdamas Š. Damiano vienuolyno sodelio palapinėje, ligos iškankintas, pelių varginamas, baisiai kentėdamas, jau beveik apakęs, kuria nuostabiai gražią *“Saulės giesmę”* — himną ir visas džiaugsmu nušvitęs, kartu su savo broliais, gitarai pritariant, ją gieda.

Juo labiau šv. Pranciškus tobulėjo Dievo meilėj, juo labiau Jis mylėjo gamtą ir visus pasaulio sutvėrimus. Šv. Pranciškaus santykiuose su visais gyviais atsinaujino prarasto Rojaus santykiai.

Kartą netoli Bevagnos Pranciškus pamatė daug paukščių. Palikęs brolius, jis prie jų prisitariant ir juos sveikindamas kalbėjo: *“Jūs mano mažieji broliai sparnuočiai, turite jūsų Tvėrėją garbinti ir Jį iš visos širdies mylėti nes juk Jis jus papuošė gražiomis plunksnomis, davė jums sparnelius į padanges skristi, Jis sutvėrė medžius, kur jūs galite savo lizdelius sukurti. Todėl visuomet sekibkit Dievo gerumą”*. Paukšteliai atydziai klausėsi Pranciškaus pamokslo ir tik jam leidus, linksmamai čirendami, nuskrido.

O kaip dažnai Pranciškus su laktute eidavo laktynių: kuris jų dviejų gražiausiai giedas. Ir dažniausiai turėdavo Pranciškus laktutę pripažinti savo nugalėtoją...

Kasmet šv. Pranciškus prašydavo ūkininkų ypatingai gerai Ka-

lėdų naktį pašerti asilą ir jautį: juk jie pirmutiniai stovėję prie Dieviškojo Kūdikėlio prakartėlės ir Kūdikėlį savo kvapu šildę.

Ir visus gyvius Pranciškus mylėjo broliška meile. Jam brolis buvo ir žvirblis, ir bitės, kurias jis žiemą penėdavo, ir avinėliai, kuriuos jis dažnai iš mirties išgelbėdavo, ir balandžiai, kuriems lizdus darydavo. Jam buvo brolis ir kirminas, kurį Pranciškus nuo kelio nuimdavo, kad jo kas nors nesumindžiotų.

Mylėjo sv. Pranciškų ir visi gyviai. Jie jo nesibijojo, nes žinojo, kad Pranciškus jų draugas, ne priešas. Kaip dažnai laukų ir miškų giesmininkai, pamatę šv. Pranciškų, apsupdavo jį, nutūpdavo jam ant rankų, galvos ir su Pranciškum tartum kalbėdavosi. Pranciškui gyvenant Alverno kalne, vanagai jį kas rytą pažadindavo maldai. Snieginės dažnai atskrisdavo paimti trupinių nuo neturtingo Pranciškaus stalo. Fazanas, kurį Pranciškus išgelbėjo iš mirties, niekuomet nuo jo nesiskirdavo. Pranciškaus užkalbintas žiogelis: "Giedok, broleli, giedok ir džiaugsmingai garbink savo Tvėrėją", tuojau užšokdavo ant jo rankos ir pradėdavo savo gies-

Mylėti gražiąją gamtą ir visus gyvius šv. Pranciškus mokė ir savo brolius. Štai ką rašo vienas iš mę.

ištikimiausių šv. Pranciškaus brolių, kardinolas šv. Bonaventūra: "Atverk akis, kad visuose sutvėrimuose galėtumei matyti, jausti, garbinti ir mylėti Viešpatį ir kad visi sutvėrimai nesusitelktų prieš tave".

"Paregėti Dievą kosme, mylint Dievą, mylint šykiu ir kosmą,

kaip Dievo, didybės ir garbės apšireiškimą — tai šv. Pranciškaus dvasios pirmutinis bruožas ir sykiu mūsų amžiaus pasiilgimas". (Dr. A. Maceina, T. K. 1935, Nr. 9, p. 433).

J. Vaškys, O. F. M.

Kada Lengviau Kentėti

Viena šeima, pasiaukojusi Jėzaus Širdžiai, sužino, kad Didžiajame kare krito jų narys, mylimas sūnus. Motina sušaukia likusius vaikus prie Švč. Širdies paveikslo ir visi suklaupia. Mirkeioja uždegtos žvakės, parodydamos Širdies žaizdą. Skausmo susgaus-ta motina supranta, kad Kristus dėl jos ir viso pasaulio net gyvybę paaukojo. Ji nori bent kiek atsilyginti meile, todėl Išganytojui paaukoja savo kritusį sūnų bei skausmą ir tik tada ima verk-ti. Jai dabar lengviau kentėti, ir jos skausmas nenueina niekais, nes liūdi iš meilės, o geraširdis Kristus palengvina jos kančias.

Bažnyčios Globėjas — Šventas Juozapas

Šiomet sukanka 70 metų, kaip 8 gruodžio buvo paskelbtas visos Bažnyčios Globėjas Šv. Juozapas. Po to ypač buvo šaukiamasi į jį, kad gintų ir globotų Bažnyčią. Leonas XIII jį laikė įkvėptuoju daktaru, Pijus X jo garbei bažnyčias statė, Benediktas XV iškilmingai minėjo 50 metų nuo jo išaukštinimo į Bažnyčios Globėjus. Pijus XI taip pat apsupa pagarbą. Pijaus XII popiežiavimas sutampa su 70—jų metų Globėjo jubiliejaus minėjimu.

Kunigas Galėjo Pagelbėti

VIENOJE grynai protestantiškoje pietų Vokietijos apylinkėje mirštamai susirgo turtin-gas pirklys. Pasišaukęs pastorų jis paklausė: „Ponas pastoriau, ar tamsta gali atleisti man nuodėmes?“ — „Būk tamsta ramus. Dievas tamstai jau yra viską atleidęs“. — „Ponas pastoriau, aš neklausiu, ar Dievas man viską yra atleidęs, bet ar tamsta gali mane išrišti iš mano nuodėmių?“ — „Mano mielas, būk visiškai ramus, už tokį gailestį Dievas tikrai viską atleis“. Ligonis nusileido ir klausė toliau, ar pastorius galįs jį išrišti, ar ne. Pastorius visai atvirai pasakė: „Aišku, aš to negaliu padaryti“. Tada ligonis tarė: „Gaila! Visą amžių buvau tikintis protestantas ir uoliai skaičiau Šv. Raštą. Ten šv. Jono evangelijoje 20 persk. radau Jėzaus Kristaus žodžius, pasakytus apaštalams: Imkite Šv. Dvasią. Kam nuodėmes atleisite, tam jos atleistos, ir kam jas sulaikysite, jos sulaikytos, Jeigu tamsta negali jų atleisti, tai matau, kad mes nesame Kristaus Bažnyčioje... Žmona, pašauk man katalikų kunigą!“ Katalikų kunigas nustebo, užgirdęs, kad jį kviečia pas save sergąs protestantas pirklys. „Gerbiamasis kunige, ar gali man atleisti nuodėmes?“ paklausė ligonis katalikų kunigą, lyg tik šis įžengė į jo kambarį. Kunigas nusisėpsojo ir tarė: „Aišku, kad galiau, betgi tamsta esi protestantas“. — O jei tapsiu kataliku, ar duosi man išrišimą?“ — „Taip, be jokių sunkumų“. — „Tai prašau gerbiamąjį kunigą tuojau priimti mane į Kat. Bažnyčią, nes

noriu mirti kataliku“. Kunigas tuojau įsitikino, kad ligonio geriausiai mokamas katalikų katekizmas. Čia pat prie liudininkų ligonis atliko katalikų tikybos išpažinimą ir buvo priimtas į tikrąją Kristaus Bažnyčią. Paskum kunigas iš klausė jo viso gyvenimo išpažinties. Aprūpintas paskutiniaisiais sakramentais, ligonis netrukus ramiai mirė.

Taip Reikia Apaštalauti

Liga užklupo vieną šeimos sūnų, nebuvusį 20 m. išpažinties. Motina verkdama prašė priimti kunigą, o jis atsakė: „Mama, man visą gyvenimą nereikėjo kunigo, tai kam dabar man jį siūlai“. Nors kartu su motina prašė ir kiti namiškiai, — nepadėjo. Tada motina, karčiai verkdama, kreipėsi į vieną bažnytinės draugijos pirmininkę, kad bent ji sūnui įkalbėtų kunigą. Ji sutiko ir malda pradėjo žygi. „Aš pirmiausia porą dienų meldžiausi prie Švč. Sakramento, paskui aplančiau ligonį. Jam pasiūliau kunigą, ir ligonis greit sutiko“. Prieš pat mirtį buvo nuvežtas į ligoninę, ten dar kartą paprašė kunigo ir Šv. Komunijos. Gailėjosi veltui praleidęs laiką ir nieko gero nepadaręs Dievui. „O, kad dabar aš išgyčiau, tai Dievą garbinčiau, aš bažnyčios neičiau!“ Žmoną prašė auklėti vaikus katalikiškai, kad jie neužmirštų Dievo ir jo sielos. Tuoj ir mirė.

Kas niekina savo prietelių, tam trūksta širdies; gudrus gi žmogus tyli. Pat. 11, 12.

MARIJONŲ MISIJŲ KUOPA

Vasaros Darbuotė

NORS vasarėlė buvo šiltoka, visvien, mūsų darbuotojai nepaliovė dirbė. Sulaukėme netiktai našių siuntinių, bet ir pinigškos paramos, taip kad išgalėjome rugpiūčio mėnesyje išsiųsti mūsų misijonieriams Pietų Amerikoje penkiasdešimts dolerių verties čekį. Tad, yra ir kuom pasi-džiaugti.

Liepos mėnesyje sekantieji mūsų bendradarbiai prisuntė mūsų kuopai siuntinių: p-nia A. Švilpauskienė, Melrose Park, Ill.; p-ia A. Jusevičienė, Rockford, Ill.; S. J. Vembrė, Athol, Mass.; M. Bakunis, So. Boston, Mass.; p-ia Balolienė, Philadelphia, Penna.; ir J. M. Navickas, Scranton, Pa.; Aukų prisiun, p-ia A. Švilpauskienė, Melrose Park, Ill., \$1.00; p-ia Jusevičienė, Rockford, Ill., 22c.; Barbora Birsienienė, Port Washington, Wis., paaukavo \$10. Argentinos lietuvių bažnyčios fondui.

Rugpiūčio mėnesyje sekantieji prisiuntė siuntinius: p-ia Balolienė, Philadelphia, Penna., kuri prisiuntė misijoms gražų kryžių; p. Vienažindis, Chicago, Ill.; Seselė Bibiana, Binghamton, N. Y.; Seselė Juozapa, Hinsdale, Ill.; p-ia Ona Škulienė, Hamtramck, Mich., 20 svarų pašto ženklų; M. Buckley, Fairfield, Conn.; "Draugas" Pub. Co., Chicago, Ill.; p-ia M. Sokelis, Racine, Wis., ir p. J. Žilevičius, Brockton, Mass. Aukų atsiuntė Domicelė Bartkus, Joliet, Illinois, \$1.00; (Panielė Stefania Urba prisiuntė \$6.00, skirtus Marijonams Pietų Amerikoje.)

Mes nuoširdžiai dėkojame mūsų bendradarbiams už tokią gausią paramą. Dirbkime ir toliau Kristaus misijų dirvoje. Nes, kaip matome, Dievulis lamina kiekvieną mūsų pastangą.

Liepos mėnesyje už visus mūsų Misijų Kuopos bendradarbius buvo atlaikytos dvejios šv. Mišios.

Laiškas iš Argentinos

Sulaukėme gražų laišką nuo mūsų misijonieriaus, tėvelio Kazimiero Vengro, iš Pietų Amerikos. Jis rašo:

Mylimieji Misijų Kuopos Nariai: Maloni staigmena buvo jūsų pastarasis laiškas, o ypač stoka man žodžių jums visiems padėkoti už prisiųstą čekį. (Čia minima apie prisiųstą birželyje čekį — Misijų Kuopos pastaba). Tikrai Misijų kuopa dalyvauja mūsų misijų darbe visapusiškai — maldomis ir finansiška pagalba!

Nesenai atgal, mums buvo leista trupučiuką vėl pasidžiaugti... Mat, jau kuris laikas, kaip Antanukas X., vaikutis turįs 6-ių metų, liko nekrikštytas. Vieną dieną, aš jam pasakiau, "Žiūrėk, tu pasakyk tavo tėveliams, kad tave pakrikštytų". Štai, ir įvyko. Šv. Petro dienoje jį pakrikštijome. Tačiau, daug tokių vaikų yra nekrikštytų. Kad šv. Dvasia apšviestų jų tėvų protus ir valią!

Tėvai Andriušis ir Kamandulis suruošė 3-jų dienų rinkolekijas Buenos Aires lietuviams. Proga buvo Velykinės laiko baigiamasis. Mat, Argentinoje, Velykinės baigiasi šv. Petro ir Povylo šventėje. Geras būrys lietuvių klausėsi pamokslų ir paskui priėjo prie Sa-

kramentų. Man teko panašias rekolekcijas suruošti viename provincijos mieste, Bernisso, maždaug 2 valandų tolumo nuo Argentinos sostinės. Čia, rodos, yra daug Lietuvių, bet... Pirmą dieną buvo vienas vyras, trys moterys ir vienas vaikas. Antrą dieną, jau daugiau sužinojo ir malonejo atsilankyti apie 20-30 lietuvių. Sekmadienyje baigiant, per šv. Mišias kurios skirtos lietuviams, buvo šiek tiek daugiau, maždaug 50-60.

Mes čia laikome pamaldas kas antrą sekmadienį.

Šitame mieste, jei eiti pagal lietuvių skaičių, turėtų būti parapija, nors kaip Kenosha, Wis., lietuvių parapija! Tačiau...

Jei jūs ką nors susigaudote iš ispanų kalbos, tai rodos, užvardijimas "Buenos Aires", išvertus žodį žodinė, turėtų reikšti "Geras oras". Bet, tai nelabai teisinga. Priešingai, čia oras dažnai 4-5 kartus į dieną keičiasi. Pav., ir pastoviausias birželio mėnesis buvo lietingiausias ir drėgniausias. Per tris dienas, sūris padėtas spintoje taip apsiželdino, kad plaukai buvo apie pusę colio. Mūsų visi drabužiai drėgni ir kambariai atsiduoda pelėsių kvapu. Bendrai, daugiau kaip du trečdaliai žmonių Buenos Aires mieste tokius dalykus čionais pengyvena, gyvena diena iš dienos kaip mes "gringai" — ir nesiskundžia, kad galėtų geriau būti — arba, jau apsipratę, ir nejaučia to visko.

Ypatingai sveikinu visus, kurie remiate misijų darbą. Sako, kur du arba trys stos, daugiau bus nuveikta. Taigi, dirbkime misijoms. Ypač maldos ginklą vartojant. Nes pasaulis nei svajot

nesvajoja, ką nuoširdi malda gali nuveikti mūsų keičiausioje misijų dirvoje. Meilė gerai sutvarkyta, pradeda nuo mūsų pačių žmonių lietuvių.

Dėkingas pasilieka Misijų Kuopai, Jos nariams ir rėmėjams —

Kun. K. Vengras, MIC.

Tikrai jaučiame, kad mūsų bendradarbiai pasidžiaugs paskaitę šį mūsų misijonieriaus laišką. Dirbkime ir gelbėkime jų misijų darbui. Artimoj ateityj Laive taps kun. Jono Kamandulo laiškas, kurį prisiuntė Misijų Kuopos vadovybai.

Prašcme Į Talką

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į darbą remti misijonierius ir jų reikalus. Lengviausias būdas tai rinkti visokius suvartotus pašto ženklus. Čia svarbu, kad renkant ženklus iktųsi pusė colio popierio aplink ženklą jį apkerpant, ar atplėšiant. Geriausia laukti kol surenkama keleta svarų pašto ženklų ir tada visus ryšulyje atsiųsti "fourth class" paštu, kuris pigus ir patogus. Šiuo būdu galima siųsti ir kitus daiktus, kuriuos priimame misijonierių naudai, k. a. senus ražančius, įvairius blizgučius, seną auksą ir panašius daiktus. Nors visi šie daikteliai smulkūs, tačiau nemažą teikia pagalbą misijonieriams, ypač kada daug jų surenkama. Priimtinos ir piniginės aukos misijoms. Kviečiame visus į darbą, ar vienu, ar kitu būdu. Aukos, pašto ženklai ir kiti daiktai siunčiami šiuo adresu:

MISSIONCLUB,
Marian Hills Seminary,
Hinsdale, Illinois.

ŠV. GEMMA GALGANI

JO šventenybė PijusXII gegužės 2 d., mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Įžengimo į Dangų šventėje, pirmą kartą kaipo Jėzaus Kristaus Vietininkas prabilo ex cathedra su neklaidinguomo antspaudu.

Įvykis svarbus ir didingas: tai išaukštinimas į altorių garbę silpnų tvarinių, kurie mokoje tobulai pasiekti Dieviškąjį Mokytoją ir užpelnyti amžnos garbės vainiką.

“Popiežius žengia visame savo majestote, begalimame Vatikano bazilikos puošnyme, įštarti formulės, kurios jokia valdžia nebegalės niekad nei atšaukti, nei pakeisti. Dangaus Angelai džiaugiasi su Dievo Sūnumu, o pragaro galybės tyli, nusilenkdamos ir pripažindamos Dievo begalinę išmintį ir kerumą”.

Tą nepaprastą dieną buvo pakeltos į šventųjų garbę dvi silpnos moteriškės, kurios to nusipelnė stebėtinu savo gyvenimu: viena (Šv. Marija Pelletier) gelbėdama nelaimingus sutvėrimus, antra (Šv. Gemma Galgani, kentėdama širdies ir sąnarių begalinius skausmus.

Su malonumu rašau šias kelias eilutes apie Šv. Gemmą; vieną dėlto, kad dar daugelis ir šiandien gyvenančiųjų ją asmeniškai pažinojo, antra — kad gyvendamas visai arti jos tėviškės, turėjau laimės aplankyti jos grabą kuris randasi Lukos mieste jos garbei pastatytoje bažnyčioje.

Šv. Gemma Galgani gimė 1878 m. kovo 12 d., mažame Camigliano kaimelyje, netoli Lukos miesto. Tai visai netolimų laikų dukterė.

Toji “kenčiančioji Dievo gėlė”, kukli ir tyli mergaitė, begaliniai mylinti Jėzų Nukryžiuotąjį, yra tikrai gražiausias šių dienų krikščioniškosios mistikos žiedelis, nuskintas pačiame žydėjimo gražume. Dieviškasis Mokytojas, matydamas jos berybę meilę ir prisirišimą, ją apdovanojo aukščiausią karizmą dovana (šventųjų realus pasikaitėjimas su Jėzumi), paženklindamas jos silpnutį kūną penkiomis Kryžiaus žaizdomis, dėl kurių neapsakomą kančią kentėjo iki mirties.

Motina ir tėvas mirė dar jai jaunai esant, palikdami Gemmą su septyniais broliukais ir viena sesute (kuri dar ir šiandien tebe gyvena, turėdama laimės dalyvauti sesers kanonizacijos iškilmėse) Gemma, pamilusi dangiškąjį Sužadėtinį, atsisakė nuo žemiškojo, nors ne vienas norėjo ją turėti sau už žmoną.

Sunki liga ir stebuklingas pasveikimas (1898) ją dar labiau paskatino eiti Kančios keliu.

Gemma, likusi našlaitė gausioje šeimoje, turėjo daug iškentėti, ypač nuo brolių, kurie jos nei kiek neužjautė. Apie tai sužinojęs vienas vienuolis, Tėvas pasijonistas, ją išvadavo ir atidavė turtingai Giannini šeimai už tarnaitę. Pona Giannini, būdami gailėstingi vargšams ir giliai religingi, ją mylėjo kaip savąją dukrelę. Gemma ir praleido pas juos likusias savo gyvenimo dienas (apie 3 metus).

Šioje šeimoje dirbo uoliai ir sąžiningai, atlikdama Mirtos ir Marijos pareigas, ypač Marijos, kada paskėsdavo dangiškuose daly-

Šv. Kryžiaus Parap. (Town of Lake) Marijonų Bendradarbių Draugijos 8-tas Sk.
 Žiūrint iš kairės į dešinę: E. Gedvilienė, M. Sudeikienė, kun. S. Valuckis, P. Turskienė, Kl. Turskis, jo brolis Turskis, V. Katauskienė, S. Šmkienė, p-nios — Mickūnienė, Ragauskienė ir P. Dorša.

kuose. Visi ją vadindavo "įkūnytu angelu". Meilė ir kančia buvo dvi priemonės, kuriomis siekė šventumo, iki Taboro kalno viršūnės. Mylėti ir kentėti buvo jos gyvenimo programa. Tokia yra Dievą mylinčių sielų programa, kuri švenčiausiu Jėzauš Krauju paženklinta. 1896 m. rašo savo dienoraštyje: "Pradėdama šiuos naujus metus, pasiryžtu pradėti naują gyvenimą; kas šiais metais su manimi atsitiks, nežinau: Tau, mano Dieve, visiškai pasivedu, Tu visa mano viltis, visa mano meilė; esu labai silpna, o mano Jėzau, bet visko tikiuos iš tavo Malonės ir pasižadų gyventi arčiau Tavęs šventesniu gyvenimu".

Pačiame jaunystės žydėjime, turėdama vos 25 metus, 1903 m. balandžio 11 d., didžiojo šeštadienio rytą, kada gaudžia varpai, užgiedojus kunigui Gloria in excelsis. Gemma atsiskiria su šiuo pasauliu ir kartu su varpų aidesiu skrenda į dangų, pas savo dieviškąjį Numylėtinį, su kuriuo visą gyvenimą buvo praleidusi tsebėtiname meilės pasikalbėjime.

Vos 36 metams praėjus nuo jos mirties, Šv. Tėvas, š. m. gegužės 2 d., uždėjo ant jos galvos nevysstantį gražiausių lelijų vainiką, garbės ir šviesos diademą, kuri amžiais švies visoms kartoms.

Fr. Barnabas, O.F.M.

Ką Alkoholis Žmogui Daro

ŠIAIS laikais girtuokliavimas yra jau gavęs pilietines teises mūsų žemėlėje. Geria visi, nemoterys nenori atsilikti nuo vyrų. Nė vienos vardinės, laidotuvės, didesnės iškilmės, ar tai būtų visuomeninio pobūdžio ar privataus, neapsieina be skaidrosios. Tuo tarpu žmonės labai mažai žino, kokią jie daro skriaudą savo sveikatai ir tautai, tą degančią mylėdami. Čia bandysiu iskeiti visas blogąsias ir gerąsias alkoholio savybes.

Mažas kiekis alkoholio ypatingos žalos organizmui nepadaro. Žmogus darosi plepesnis, malonesnis, pasitikis savo jėgomis ir būtinai nori jas pademonstruoti kitiems žmonėms. Išgėręs žmogus jaučiasi laisvas nuo visokio varžymosi, daro ta., kas jį galvą ateina. Bet ir mažus kiekius dažnai vartodamas, žmogus pripranta prie alkoholio ir paskui turi, nori ar nenori, vartoti visą amžį. Toks žmogus, negaudamas alkoholio, jaučiasi nelaimingas, nervinasi, lygiai kaip pripratęs prie pypkės. Taip begirkšnodamas (po burnelę), prieina žmogus prie to, kad to mažo kiekio jam nebepakanka, jis turi juo tolyn juo daugyn vartoti, kol galų gale visai pasidaro alkoholio vergas.

Klaidingai žmonių yra manoma, kad alkoholis žiemos metu, dideliems šalčiams esant, gali apsaugoti nuo peršalimo. Yra žinoma, o galų gale ir lėktytys vartotojai mato, kad išgėrus degtinės oda paraudonuoja, vadinasi, kraujas visas suvaromas arčiau kūno paviršiaus, dėlto jis lengviau gali atšal-

ti. Kraujo ir viso žmogaus temperatūra palengva krenta, ir toks (išgėręs) žmogus, ilgesnį laiką pabuvęs šalytje, gali mirtinai sušalti, o su negėrusiu tai rečiau pasitaiko.

Alkoholis, paimtas vidun, beveik visas yra organizmo sunaudojamas — sudega, kaip ir maistas. Pas nepratusius gerti tas degimas vyksta apie 12 val., o pas pratusius — 6 val. Dega jis vietoje mūsų maisto. Kai kurie dėl to mano, kad degtinę galima prie kiekvieno valgio vartoti papildymui maisto, bet tai būtų didelė klaida, nes alkoholis vartojamas ilgesnį laiką, veda prie chroniško nusinuodijimo, kuris pasižymi nervų ir kitų žmogaus organų susirgimu. Primityvios (žemesnės) smagenų funkcijos (lytinis patraukimas, draugiškumas, piktumas) alkoholio įtakoj sustaprėja, bet žmogaus intelektas (protavimas, sarmata, savo žygių kritika) žymiai sumažėja. Dėlto žmogus tampa savo žemesnių aistrų vergu ir padaro visokių visokiausių lusižengimų.

Daug išgerią žmonės daugiau pakelia. Manoma, kad pripranta žmogaus kūno nervų narveliai prie alkoholio, kaip ir prie kitų nuodų. Juk žemaičių patarlė sako, kad ir šuo kariamas priprantęs. Kad ir kaip organizmas priprastų, bet to pripratimo pasekmės yra biaurios. Netenkame tų brangiųjų reiškinių, kurie ypač jaunystės gyvenime yra be galo svarbūs. Girtuoklis sielos gyvenimu ir proto atžvilgiu stov. daug žemiau, negu abstinentas. Pirmiausia nukenčia nuo alkoholio žmo-

gaus smegenys — nervai, dėl to atsiranda virpėjimai, nuolatiniai drebėjimai rankų, kojų ar galvos, įvairių kūnų dalių paralyžiai. Dažnai pas girtuoklius ir akys nukenčia, ypač nuo samagono ir mėlynosios, nes jie daug nuodingesni už paprastą skaidriąją, ir nepaprastai nuodingi regėjimo aparatui — žmogus apanka. Didžiausius pakitimus alkoholis duoda kraujo induose, inkstuose ir širdyje. Tie organai žmogui labai svarbūs, ir jei jie susirgę, tai žmogui gyvenimo nėra. Labai dažnai paveikia kraujo indus taip, kad gaunasi indų uždegimas, ir neretai tai yra nuomario priežastimi. Pas girtuoklius širdies sienelės kinta, atsiranda jose daug riebalų, širdis nutunka, pasidaro didelė tingnė ir darbui nebetinka. Po to susirgęs tokia liga, kuri reikalauja iš širdies didesnio darbo (plaučių uždegimas), širdies slėpnumas yra dažniausia mirties priežastimi. Ink. tai susitraukia, susiraukšlėja ir nebetinka savo darbui, nebeišskiria šlapumo kiek reikia, visas vanduo lieka kūne, ir žmogus paskęsta pats savo skysčiuose.

Chroniškos ligos, kaip sifilis, džiova, vėžys alkoholikams dažniau aplanko. Ypač kenkia chroniškas alkoholizmas kūdikiams. Pasireiškia kūdikių nedaugumas, dvasinių galių neišsivystymas, nervingumas, nuomaris ir kiti psichiniai bei fiziniai trūkumai. Pastebėta, kad alkoholikių motinų vaikų mirtingumas yra kur kas didesnis negu nealkoholikių. Alkoholikių tėvų vaikai labai nukenčia. Svarbiausios su tėvų girtuokliavimu surištos vaikų ligos yra rachitas (sukatas), džiova ir proto ligos.

Vaikai turi apgailėti tokius tėvus, kurie savo girtuokliavimu sumažino jų sveikatingumą.

Alkoholis yra vartojamas daugeliui ligų gydyti, ypač užkrečiamoms ligoms. Kai kurie sako, kad prieš gripą geresnio vaisto nėra, kaip spiritas (liepžiedžių arbata su 30 gramų spirito). Bet tą gerą alkoholio naudą ligoms gydyti gausime tik tada, jei nebūsimė pripratę prie jo. Dėl to alkoholi nuolat vartodami, atimame sau brangų vaistą, kuris tam tikrais atvejais gali paveikti taip gerai, kaip nė vienas kitas vaistas.

Kaip matome, alkoholio vartojimas — girtuokliavimas nieko gero nežada, bet traukia žmones, tautas į ligas, į proto nusilpimą, išsigimimą, skurdą. Dėl to jaunieji žmonės turi nevartoti alkoholio, norėdami patys būti sveikesni, susilaukti sveikos ateinančios kartos ir tinkamos pagarbos iš jos.

Stud. medikas

Mano broliai, jei kas jūsų nuklystų nuo tiesos, ir kas nors jį sugrąžintų, tas turi žinoti, kad kas sugrąžina nusidėjėlį nuo jo kelio klaidos, tas išgelbės jo sielą nuo mirties ir apdengs daugybę nuodėmių. Jok. 5, 19—20.

Teisusis bodisi melagingo žodžio, bedievis gi daro gėda ir pats gėdinamas. Teisybė sergi nekaltąjį kelią, bedievystė gi pražudo nusidėjėlį. Pat. 13, 5—6.

Nes tas yra mūsų gyrius: mūsų sąžinės liudijimas, kad mes elgėmės šiame pasaulyje neklastinga širdimi ir tikrybe iš Dievo, ne kūno išminties, bet Dievo malonės vedami. 2 Kor. 12.

ĮVYKIAI KATALIKŲ PASAULYJE

Gavo Doktoratą Teologijoje

Rugsėjo 6 d. po iškilmingų Šv. Mišių prie Šv. Dvasios Mundelein seminarijoje įvyko puikios Teologijos doktorato suteikimo ceremonijos. Arkivyskupas Stritch apdovanojo keturis jaunas Chicago kunigus doktoratų garbėmis; jų tarpe vienas iš Cicero, Ill., talentingas lietuvis kunigas Damazas Mozeris, praeitus mokslo metus ir vasarą praleidęs Mundelein seminarijoje rengdamasis prie Teologijos doktorato. Visos Seminarijos istorijoje jis yra vienintelis lietuvis kunigas, gavęs tokią garbę.

Kunigas D. Mozeris nėra vienos garbės asmuo, nes prieš tai jis yra gavęs Master of Arts laipsnį toj pačioj seminarijoj po išventinimo į kunigus 1939 metais.

Šį rudenį kun. Mozeris vyksta į Washington, kur Catholic University gilinsis kanoniškų teisių moksle. Trumpu laiku Chicago lietuvių tarpe turėsime trijų laipsnių mokslininką.

Kunigas Damazas A. Mozeris gimė 1915 m., gruodžio 11 d., Cicero, Ill. Šv. Antano pradžios mokyklą baigė 1928 metais ir įstojo į Quigley Preparatory seminariją, kurią baigė 1933 m. Paskui išvyko į Šv. Marijos seminariją, Mundelein, Ill., kur baigė filosofijos ir teologijos kursus. Kunigu išventintas balandžio 15 d., 1939 m. Primicijas laikė Šv. Antano bažnyčioje, Cicero, Ill., sekančią dieną.

Garsi Rašytoja Katalikė

Plačiai žinoma norvegė rašytoja Sigrid Undset atvyko į Ameriką per Vladivostoką.

Ji buvo priversta išbėgti iš savo tėvynės (Norvegijos) kurią Vokietijos naciai užgrobė. Jos sūnūs yra žuvęs mūšyje su naciais.

Atvykusioji į Dėdės Samo kraštą viešnia yra katalikė. Ji perėjo katalikybėn po ilgų studijų, po giliausio įsitikinimo, kad tikroji Kristaus Bažnyčia yra Katalikų Bažnyčia.

Už savo puikius raštus ponią Sigrid Undset yra laimėjusi Nobelio dovaną. Jos veikalas "Kristin Lavransdatter" yra priskaitomas prie garsiausių pasaulio novelių.

Katalikų Jaunimo Kongresas Čikagoje

Čikagos pirmasis Katalikų Jaunimo Kongresas įvyks š. m. spalio 4, 5 ir 6 dd.; jį šaukia Čikagos arkivyskupijos Katalikų Jaunimo Senatas. Ši organizacija įsteigta prieš aštuonis mėnesius kaip Čikagos jaunimo draugijų centras. Narių skaičius siekia apie 250,000. Katalikų Jaunimo senato dvasios vadu yra pats J.E. Vyskupas Bernard Sheil, D.D. Ir pats Čikagos arkivyskupas J.E. Samuel A. Stritch, D.D. šiam suvažiavimui pilnai pritarė ir spalio 6 d. kalbės kongreso uždarymo iškilmėse.

Šio kongreso tikslas yra Čikagos ir apietnės jaunimo tarpe įskiepyti didesnės savo tikėjimui meilės, ančiau susipažinti su šių laikų bėgama socialiniais klausimais, sužinoti kaip geriau gydyti įsigalėjusias visuomenėje ligas ir trūkumus, burti savo pajėgas šioj šalyj palaikyti demokracijos principus ir apginti žmogaus teises.

Katalikų Bažnyčia Rytinėj Indijoje

Olandų kolonijoje, gražią pažangą daro katalikų Bažnyčia. Per metus katalikų skaičius padidėjo 33784 asmenimis, jų tarpe nemaža dalis suaugusių konvertitų. Čia yra daugiau kaip 1,700 katalikų mokyklų su 151,700 auklėtinių. Katalikų mokyklose dirba 4,180 mokytojai. Katalikai čia turi 10 didesnių ir mažesnių ligoninių. Katalikų akcija išplėsta, yra 24 katalikų organizacijos, net katalikų radiofonijos centras. Katalikai čia turi savo dienraštį ir 44 kitus periodinius leidinius, kurie yra pritaikinti įvairiems luomams, įvairaus amžiaus žmonėms.

Revoliucionierių Vadas — Vėl Kristaus Draugas

Advokatas Antanas Drazas Sotoy Gama, vienas svarbesniųjų Meksikos revoliucionierių vadų, buvęs parlamento narys Kalesui prezidentaujant, "Universal" laikraštyje rašo: "Esu grįžęs į krikščionių tikėjimą, nuo kurio mane laikinai buvo atskyręs mano pirmųjų jaunystės metų abejingumas. Revoliucijos metu buvau liūdininkas tokių baisių veiksnių, mačiau tokias gyvuliškas scenas ir tokią prievartą, kad buvau priverstas ieškoti šitokių negerovių priežasčių. Tai palenkė mane laisvai viską apsvarstyti ir atvėrė man akis. Tie žiaurūs veiksmai buvo daugiausia vaisius atmetamos Kristaus dorovės ir Jo mokslo. Vien tik Kristaus dorovė ir Jo mokslas gali sėkmingai kontroliuoti žmonių elgesį ir jam vadovauti. Dėl to nebeturiu jokios abejonės. Atimti Kristų iš jaunimo sąžinės — reiškia ruošti žmonių kartą, kuri bus palinkusi pareikšti savo pa-

sipūtimą ir žiaurumą, — tai reikėtų sukurti materialistų ir pagonių kartą. Didžiausia beprotybė būtų (statant klūtis Kristaus dorovei ir mokslui) atimti iš žmonijos, ypač iš moterų, tokį reikšmingą apsigynimą nuo gyvuliškos aistros pasireiškimų".

Valstybės Vyrai Apie Katalikybę

Bombejuje, Indijoje, buvo švenčiama 75 metų sukaktis nuo jėzuitų vedamos kolegijos įsteigimo. Bombejaus gubernatorius Sir Roger Lumbey ta proga labai išgyrė jėzuitų auklėjimo darbą. Dabartinėse sunkenybėse, kalbėjo jisai, labai svarbu, kad daugelis jaunuolių patektų į sveiką katalikų mokslo ir dorovės įtaką. Tada ir Travankoro valstybėlės (Indijoje) ministeris pirmininkas Cheptat P. Ramas Wamy Iyer kalbėjo: "Jūsų didysis Atpirkėjas vieną atmintiną dieną tarė Bar Jonui, pavadintam Petru: "Tu esi uola, ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią". Petro įstatyta ir Pauliaus sustiprinta Bažnyčia iki šios dienos nesustojo augti vis su didėjančia jėga. Aš stropiai studijavau jūsų Bažnyčios istoriją ir stebiuosi popiežių institucija... Jūs, katalikai, esate savotiška užtvanka prieš komunizmą ir kitas socialinį gyvenimą ardančias įtakas".

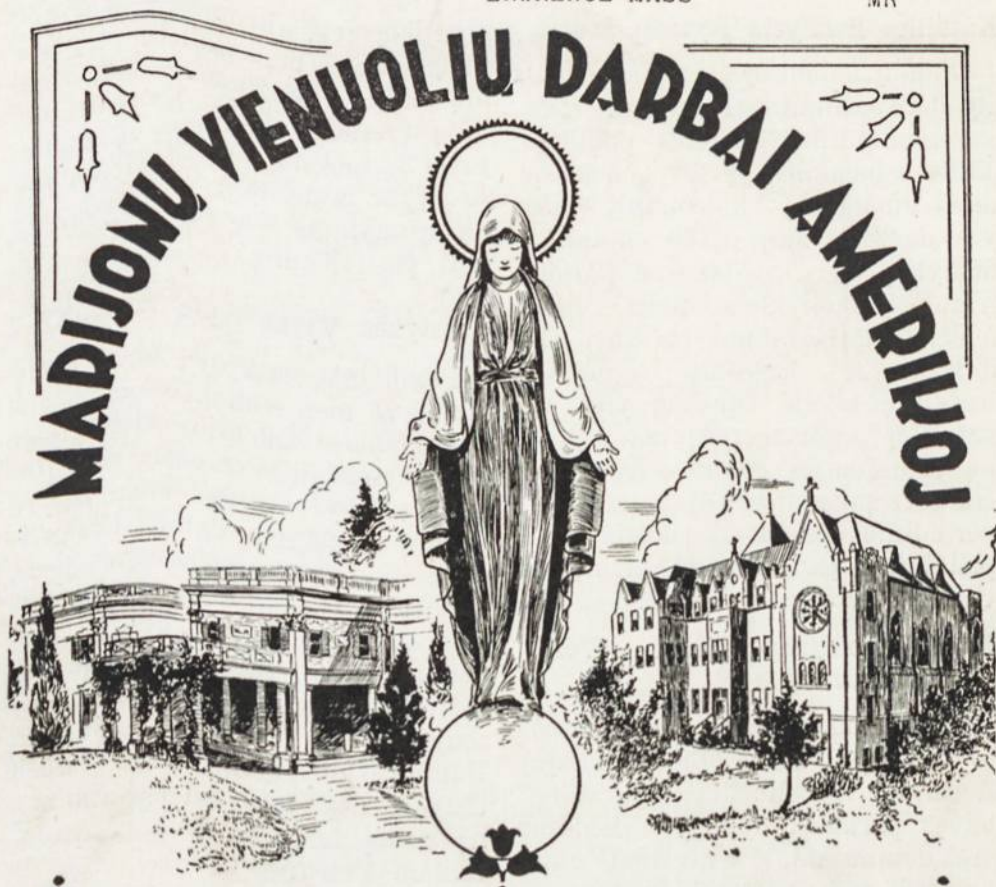
"KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS"

Marijonų Bendradarbių Savaitinis laikraštis.

Marijonų Bendr. mokestis ir "Laivas" metams — \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c
Vien laikraščio "Laivo" pen. met \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicgo, Ill.

Tel. Canal 7790

TĖVŲ MARIJONŲ AMERIKOJE VEDAMOS ĮSTAIGOS

1. Kunigų Seminarija: Marian Hills Seminary, Hinsdale, Illinois
2. Kolegija ir Aukštesnioji Mokykla: Marianapolis College and High School, Thompson, Conn.
3. Dienraštis: "Draugas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.
4. Savaitraštis: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
5. Parapijos: Aušros Vartų, 2327 West 23rd Pl., Chicago, Ill., ir Šv. Petro, 5108 — 7th Avenue, Kenosha, Wisconsin.
6. Misija: Padres Marianos, Bno. Rivadavia 2199, Valentin Alsina, Avellaneda, Buenos Aires, Argentina.